

ÎNCHEIERE

22 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Splendorix”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu răspundere limitată „Splendorix” împotriva Primăriei municipiului Bălți, intervenient accesoriu Societatea cu răspundere limitată „Casa Comercială Bulgară” cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 20 octombrie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Splendorix”, casată hotărârea Judecătoriei Bălți din 23 iunie 2016 și emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La data de 29 decembrie 2015, SRL „Splendorix” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei mun. Bălți cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 10 noiembrie 2015, a recepționat autorizația de desființare nr. 23 din 12 februarie 2009, prin care a fost autorizată executarea lucrărilor de desființare a clădirii comerciale situată în mun. Bălți, str. Păcii 3.

Consideră că, autorizația de desființare nr. 23 din 12 februarie 2009 este ilegală în fond ca fiind emisă contrar prevederilor Legii cu privire la autorizarea executării lucrărilor de construcție nr. 163 din 09 iulie 2010 și ale Regulamentului cu privire la certificatul de urbanism și autorizarea construirii sau desființării construcțiilor și amenajerilor, precum și îi afectează interesele.

Afirmă că, la data de 20 noiembrie 2015, a expediat în adresa pârâtei o cerere prealabilă, prin care a solicitat revocarea autorizației de desființare nr. 23 din 12 februarie 2009.

Susține că, cererea enunțată a fost recepționată de către Primăria mun. Bălți la data de 24 noiembrie 2015, însă până la momentul adresării în instanța de judecată cu prezenta cerere, nu a primit nici un răspuns, fiind, astfel, încălcat

termenul de examinare – 30 de zile de la data înregistrării, prevăzut în art. 15 alin.(1) al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Invocă că, autorizația de desființare nr. 23 din 12 februarie 2009 a fost eliberată SRL „Casa Comercială Bulgară” cu sediul în mun. Bălți, piața V. Alecsandrii 4, care nu deținea nici un drept asupra construcției supuse demolării și terenului aferent acesteia.

Consideră că, prin neexaminarea de către Primăria mun. Bălți a cererii prealabile în termenul prevăzut de lege, au fost încălcate drepturile și interesele SRL „Splendorix”.

Solicită anularea autorizației de desființare nr. 23, eliberată de către Primăria mun. Bălți la data de 12 februarie 2009, prin care a fost autorizată executarea lucrărilor de desființare a clădirii comerciale situată în mun. Bălți, str. Păcii 3.

Prin încheierea Judecătorei Bălți din 04 aprilie 2016 a fost atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu SRL „Casa Comercială Bulgară”.

Prin hotărârea Judecătorei Bălți din 23 iunie 2016 a fost respinsă acțiunea ca depusă cu omiterea termenului de prescripție.

Respingând acțiunea, prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, în baza cererii SRL „Splendorix” din 14 septembrie 2015, Primăria mun. Bălți i-a remis la 05 noiembrie 2015 copia autorizației de desființare nr. 23 din 12 februarie 2009. Ulterior, la 20 noiembrie 2015, reclamanta a expediat în adresa Primăriei mun. Bălți o cerere prealabilă, prin care a solicitat revocarea autorizației de desființare nr. 23 din 12 februarie 2009, recepționată de către pârâtă la 24 noiembrie 2015, însă cererea de chemare în judecată a fost depusă de către SRL „Splendorix” la data de 29 decembrie 2015, cu omiterea termenului de adresare în instanța de contencios administrativ, făcând trimitere la prevederile art. art. 10, 11, 16, 21 și art. 23 al Legii cu privire la accesul la informație și art. 17 alin. (1) al Legii contenciosului administrativ.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 20 octombrie 2016 a fost admis apelul declarat de către SRL „Splendorix”, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă.

Instanța de apel și-a argumentat concluzia prin faptul că, la 29 decembrie 2015, SRL „Splendorix” a depus cererea de chemare în judecată în interiorul termenului de prescripție prevăzut de art. 17 alin. (1) lit. a) al Legii contenciosului administrativ, deoarece Primăria mun. Bălți, recepționând la 24 noiembrie 2015 cererea prealabilă a SRL „Splendorix” cu privire la revocarea autorizației de desființare nr. 23 din 12 februarie 2009, nu a eliberat nici un răspuns în termenul legal de 30 de zile.

Respingând acțiunea, instanța de apel a reiterat că, SRL „Splendorix” a solicitat anularea autorizației de desființare nr. 23 din 12 februarie 2009 fără a indica care drepturi și interese i-au fost încălcate prin emiterea actului administrativ contestat, făcând trimitere la prevederile art. 1 alin. (2) al Legii contenciosului administrativ.

Totodată, instanța de apel a constatat că, conform certificatului eliberat de către OCT Bălți, SRL „Casa Comercială Bulgară” este proprietara imobilului

situat în mun. Bălți, str. Păcii 3 și are dreptul de desființare a imobilului, or, reieșind din prevederile art. 315 alin. (1) din Codul civil, proprietarul are dreptul de posesie, de folosință și de dispoziție asupra bunului.

La data de 14 decembrie 2016, SRL „Splendorix” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului și casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece la emiterea deciziei nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

Consideră că, autorizația de desființare nr. 23 eliberată de către Primăria mun. Bălți la 12 februarie 2009 este ilegală, deoarece a fost întocmită cu încălcarea prevederilor Regulamentului cu privire la certificatul de urbanism și autorizarea construirii sau desființării construcțiilor și amenajărilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 360 din 18 aprilie 1997, în vigoare la acel moment, și care prevedea că, titularul autorizației de construire poate fi persoană fizică sau juridică deținătoare a unui titlu asupra imobilului obținut prin atribuirea definitivă conform legislației în vigoare, care-i conferă dreptul de construire și care solicită, fie direct, fie printr-un împuternicit, eliberarea acestei autorizații.

Astfel, califică ca eronată concluzia instanței de apel precum că, SRL „Casa Comercială Bulgară” deținea dreptul de posesie, de folosință și de dispoziție asupra bunului imobil situat în mun. Bălți, str. Păcii 3, or, conform certificatului eliberat de către OCT Bălți, SRL „Casa Comercială Bulgară” deține dreptul de proprietate asupra acestui bun imobil din anul 2013-2014, dar nu din anul 2009.

Menționează că, conform datelor din Registrul bunurilor imobile, în anul 2009 proprietar al bunului supus demolării era SA „Fiss-Valeria” și nicidecum SRL „Casa Comercială Bulgară”. Or, această informație urma a fi cunoscută prin admiterea demersului de reclamare a probelor, asupra căruia prima instanța nici nu s-a expus.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei rezultă că, recurenta a recepționat copia deciziei instanței de apel la data de 11 noiembrie 2016 (f. d. 82), iar cererea de recurs a fost depusă de către aceasta la data de 14 decembrie 2016 (f. d. 87).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către SRL „Splendorix” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către SRL „Splendorix” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul SRL „Splendorix” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin.(1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Splendorix” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic